

بحران در کمیته هماهنگی و راه چاره آن

با تاسیس و اعلام مواضع کمیته هماهنگی این تصور به وجود آمد که تعدادی از کارگران فعال و به خصوص چهار کارگر باتجربه و شجاع با پشت پا زدن به سنت تکراری و بی حاصل ساختن "گروه سیاسی چپ" چراغی را بر سر راه جنبش کارگران روشن کرده اند. شور و شوق تعدادی از کارگران و همراهی و همکاری آنان به خصوص در اوایل فعالیت کمیته هماهنگی نیز امیدوارکننده به نظر می آمد. اما افسوس که این چراغ زود خاموش شد. هم اینک کمیته هماهنگی تشکلی است به خود مشغول و بی ربط به زندگی و مبارزات کارگران.

واضح است که مبارزه کارگران قبل از ایجاد این کمیته وجود داشته است و بعد از این هم منتظر کمیته هماهنگی نمی مانند و دست روی دست نمی گذارند. اما این نیز واضح است که حضور چنین تشکلی، آن هم با مشخصات اعلام شده، از چشم کارگران علاقه مند دور نمی ماند و نسبت به آن حساسیت لازم را نشان خواهند داد.

هدف از این نوشته کوتاه، اعلام این مطلب است که مقاله ارزنده محسن حکیمی به تاریخ ۸۶/۷/۲۵ تحت عنوان "کشاکش دو رویکرد در کمیته هماهنگی و راه برون رفت از آن" به صراحت و روشنی بر علت اصلی بحران در کمیته هماهنگی انگشت گذاشته است و راه چاره آن را نیز – البته با ابهاماتی – نشان داده است که جای تقدیر و تشکر دارد. ما توجه و مطالعه دقیق این مقاله را به اعضای کمیته هماهنگی توصیه می کنیم و امیدواریم تلاش اعضا و از جمله خود آقای محسن حکیمی بتواند کمیته هماهنگی را از بحران برهاند.

چند کارگر علاقه مند
۸۶/۸/۲۳